

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Lvtheranorum machinationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

remittebat: iniquum esse ducens, ut quod ab unius dependet arbitrio, ad plurium judicia referatur. Quia vero sciebat Lutherus, quanti Melanchthon passim ab omnibus in Germania fieret, consilium ejus sive opinionem de moderandis religionis controversiis vellicare aperte non audebat, quamvis privatim ea de re sæpe conquereretur. Reliquos concordia à Melanchthone proposita articulos omittere, tanto periculosiores quanto propius à Catholica religione aberant. Nunc ad institutum revertor.

QUOMODO FRANCISCUS I. REX GAL-
liæ regnum à periculo & interitu vindicavit.

CAPUT QUINTUM.
ARGUMENTUM.

- I. *Lutheranorum machinationes.*
- II. *Eorum audacia rex offenditur.*
- III. *Regis oratio.*
- IV. *Sex Lutherani combusti.*
- V. *Catholica Ecclesia Francisco I. Galliarum regi, & Carolo V. Imperatori salutem suam & incolumitatem debet.*
- VI. *Franciscus I. Rex insigni à Theodoro Beza injuria affectus.*

QUAMQUAM vero Lutherani, ob tot undique objecta impedimenta & obstructos ferme omni ex parte aditus, inter spem ac metum diu ambigui hærent; animum tamen nequaquam despondentes, quanto acius premebantur, tanto obnitebantur & ipsi pertinacius, neque ullam plane artem omitebant, qua conatus suos promoveri posse sperabant. Verum ecce, dum jam in portu navigare sibi, ac voti compotes videntur, contrario vento abrepti, pæne naufragium fecerunt. Neque enim eo contenti quod passim per totum regnū libellos suos Latina & Gallica lingua scriptos disseminassent, etiam in secretis regis conclave, pueri cujusdam, qui myropola regio, Ferrero nomine, inferviebat, ad id opera abusi, complusculas scedulas & chartas intulerunt, immo in ipso cœnaculo sparserunt. Quin eò progressa est ipsorum insolentia, perpetua hæreseos comes, ut cubiculi regii janua nescio quæ Edicta affixerint, quibus Regi, nisi novo Evangelio locum daret, divina ira denunciabatur. Quod die cernere erat Fontis-bellaquei vel Lupariae portis, itemq; in cœpitis passim & triviis urbis Pa-

rificensis libellos ejusmodi, tam scriptos quam typis expressos, magno numero affixos, adeo ut annus quidam ejus tēporis nomen inde acceperit, vulgo *L'annee des placarts*, id est, Annus libellorum sive Pasquillorum dictus. In his tota Ecclesia omnique ejus ordo & politia lacerabatur, in SS. Missæ sacrificium præcipue horrendæ effundebantur blasphemiae, hoc tandem addito Epilogo: Omnes Episcopos & sacerdotes esse pseudoprophetas, dånabiles, seductores, apostatas, lupos, mercenarios, idololatrias, impostores, mendaces, proditores, fures, blasphematores, execrables, animarū homicidas, Jesu Christi abnegatores, divini honoris prædones, ipsi diabolis deterioris. Hæc elogia sunt, quæ in famoso libello, Novi-castrii apud Helvetios impresso, & à Farello, ut creditur, cõposito, sacro ordini tribuuntur: quæ in idem secundo libro hæreticorum Martyrologii inserta leguntur: dignum scilicet tali opere frontispicium. Hoc imprudenti zelo, ait auctor ejusdem Historiæ Ecclesiasticæ, rē & spem omnem fuisse everfam, Rege penitus alienato, qui jam, ut ipsi dicunt, gustum aliquem veritatis perceperat, adeo ut & à sorore Navarrae regina & duobus Langæis fratribus, quorum alter Episcopus erat Parisiensis, persuasus, magnum illum Philippum Melanchthonem, ad cognoscendam plenius causam ad se evocavit.

Porro optimus hic & sapientissimus Princeps, tanto in religione sua constantior quanto magis impugnabatur, impudentissimorum hominum sub Reformationis prætextu Ecclesiæ exitium molientium, nec à minis interim abstinentium, audacia atque insolentia offensus, in ejusmodi libellorū auctores diligenter inquiri iussit. Neque enim quidquam sibi antiquius ac prius habendum existimabat, quam ut laudem illam & honorem quem Pius II. ad Ludovicum XI. scribens, Regibus nostris tribuit, illibatam ad posteros transmitteret: Nimirum Franciæ Regum proprium esse, Catholicam religionem & Ecclesiastici ordinis dignitatē tueri. Quemadmodum vero incendia sæpe non aqua tantum, sed ædificiorum demolitione restinguuntur, ut scilicet materia & alimentum igni subtrahatur, sic Rex mandavit, quo hæresi gliscenti statim obviaretur, ut sine ulla tergiversatione vel exceptione ii qui Ecclesiæ rebellarent, & de Fide Catholica male sentirent, severe coercerentur, atq; insanabiles è medio tollerentur. Hinc rogi exstructi atq; incensi, hinc patibula & furcæ, futura Lutheranorū diversoria, erecta sunt: quod quidem unicum contagiosum hujus